

ကာတွန်း

ငွေကြည်

အုလှိုက်သည်းလှိုက်

ဟာသ

Light publishing house

15, Awba street, Tarmwe.

ထွက်ကြွယ်

အုရိုက်သည်လိုက်ဟာသ

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၃၀၀၉၈၇၀၅၀၉

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၃၀၀၁၇၂၀၅၁၂

ပထမအကြိမ်၊ အုပ်စေ့(၅၀၀)
တန်ဖိုး(၁၀၀)ကျပ်
၂၀၀၆၊ ဇန်နဝါရီ

အတွင်းပုံနှိပ်သူ
ဦးတိုးဝင်း(နေလစောင်ပုံနှိပ်တိုက်)
၉၆/ ၁၊ ၁၀လမ်း၊ လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

အဖုံးပုံနှိပ်သူ
ဦးကျင်ရင်(ရွှေခြင်သော်ပုံနှိပ်တိုက်)
၁၂ သရဖီလမ်း၊ စောရန်ပိုင်အနောက်ရပ်ကွက်
အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ထုတ်ဝေသူ

ဦးမြဘောင်(သူဇာလစဉ်)
၁၁၁၊ ၁၄လမ်း ၆၊ ရပ်ကွက်
လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

မြိုးဇော်(စာပေ) မှ တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိသည်

စုန်း ၃၈၇၆၀၆

အုလျှိုက်သည်းလျှိုက်
WVW

မြိတရော်

<မြိန်မားဟောသ>

တစ်ခါက မြိတရော်အမည်ရှိ ဂွတစ်ကွ
 ရှိသည်။ ထိုဂွမှ ဂွသူ၊ ဂွသားများ သည်
 လက်တန်းစာဝပ်ကုန်အလွန်တော်ကြသည်။

တစ်နေ့တွင် နေပြည်တော်မှ ဂျေဂျော်သားတစ်ဦးသည် ကိစ္စ
 တစ်ခုဖြင့် ခရီးသွားရင်း ....

မြဲတၢ်ကွဲအနီ:သို:ၤကၢ်သောအါခါ ဝေထွဲအပနီ:ၤဖျေသညီ။

ထိုစဉ် ပျိုဖျော့တၢ်သို:ၤကၢ်ကွဲပဲ
လၢသညီဒွဲ: ဆုံပေဇၢ်။

ထိုအါခါ ပျေပျော်သးက -

အမိတို့ ဒီဇွာ်တြီးရဲ
အမညီကို ဘယ်လို့
ခေါ်ဝါသလဲ

အမျိုးသမီးများက-

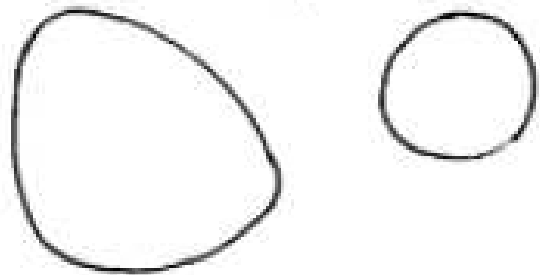
ဓမ္မဗျူဟာ - ဣန္ဒြေမည်ကိုကြားလိုက်သည်နှင့်

မွေး၍တယ်

<ပေးစို့သူ >
သန်းလွင်္ဂီ
မရမ်းကုန်းကျေးရွာ

သူဗျားပေါက်သည်ကို ယုမသိအောင် ဒီမိတွင်းဒွာ ရှေး
ပေ့ရှီသည်။

တစ်နေ့တွင် ဒီမိဒွ် ရှေးဟောစောကြောင့်၊ လမ်းထဲရှိ ရှေးတွင်းသို့
ရှေးရိုးရန် ထွက်လာခဲ့သည်။

ကျေးဇူးတင်စွာ နှုတ်ခွင့်ပေးပြီး
စီးမာမွတ်က၊ ကျေးဇူးတင်
အပြားအား ....

ကျေးဇူးတင်စွာ
ပေးခဲ့တယ်မင်းတို့
မသိဘူးလား

ပျော်ကြီးစွာ အကြီးအကျယ်ရှက်
သွားပြီး၊ ဆယ်ပြာတုံးဖြင့် ပေါက်
လိုက်၏။

အို

ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စကားများရန်ဖြစ်ကြရာ...
နှုတ်ခွင့်ပေး ဖြစ်ပေလိုက်ကြလေသည်။

တော်ကြပါ
ဗျာ

ဒေဝါဒီး လူမျိုးကြီးရဲ့
ဘာဖြစ်လို့၊ သူ့ကို...
ဆယ်ဖြာတုံးနဲ့ပေါက်ရ
တာလဲ

ပေါက်မှာပေါ့ဗျ
သူက - ဘာလို့၊ ကျုပ်
ကျောကုန်းမှာပွေး၍တာ
ပြောရလဲ

ထိုအခါ ယုဒအုပ်ထံမှတစ်ယောက်က ဝင်ပြောလိုက်သည့်မှာကား

ဖြစ်ရလေဗျာ
သူက ကျောက်ကုန်းမှာ
ပွဲ၍တာကိုပြောတာဗျ

ဟား ဟား ဟား

ပို၍ ပို၍
မရှိလောကား
< ခိုအခြားဟာသ >

ဖျိုးတစ်ဖျိုးတွင် ဖျိုးပိုင်ထံသို့ ကားခိုးမျှ
ဖြင့် တရားခံတစ်ဦး ရောက်လာ၏။

ထိုသို့မှာ အဂုဏ်လည်းမျိုးနေ၏။ အမျှခစ်သောအခါ ဖျိုးပိုင်က-

ကျွန်တို့ တရားခံက ဖြေလိုက်သည်များကား ....

ကျွန်တော် ဒီကားကို
ခွီးတာမဟုတ်ပါဘူး
ခင်ဗျာ.....

သင်္ချိုင်းကုန်းနားမှာ
မော်တော်ကားရေပ်
ထားတာတွေတော့

ပို၍ရှင်
သေသွားပြီထင်လို့
ယူသွားမိတာပါ
ခင်ဗျာ

သူတို့နှစ်ဦးစလုံး အလွန်ကြွေးကြော်၏။ တစ်နေ့ မောင်ပေကြွေးသည် ဦးဖိုးထွားဆီသို့ အလည်ရောက်လာသည်။

မောင်ပေကြွေးသည် လက်မှ ပတ္တမြားလက်စွပ်ကို ကြွေးဆောင်သောကြောင့် ဦးဖိုးထွားကို လက်အုပ်ချီကန်တော့ပြီ....

ဦးဖိုးထွားကလည်း အားကျမခံ ရွှေသွားများ မြင်အောင် ပြန်ကြွေးလိုက်သည်မှာကား.....

ဦးကြီး ဒီနေ့ ဘာနေလဲခင်ဗျ

အားဆေး
 (ပေးစို့သူ)
 မတွင်ခြား
 ဇော်လခြင်းခြင်း

လုပ်ကွက်တစ်ခုမှာ ခြေထောက်ဆိုင်အတွင်း
 သမား လူပျင်းတစ်ယောက် ရှိသည်။ သူ
 အလုပ်မှ မလုပ်ပေ။

အိမ်နီးနားချင်းများက သူ့ကို အကင်းအနှီးလုရန်၊ ငွေချေးလိုက်စေ
 အင်္ဂါတွင်လည်း၊ သုံးဖြုန်းပစ်လိုက်ပြီး၊ ရေသာခိုမြဲ ခိုနေသည်။

တစ်နေ့တွင် ထိုရုပ်ကွက်ထဲပြောင်းလာသော ယုသစ်တစ်ဦးထံ
ပြောကြား ပျက်ဆုံးသွားချေးရာ ရုသွား၏။

လေးငါးရက်
လောက်တော့
အိုကောသွားပြီ
ဟိ.....

ယုသစ်က ထိုအကြောင်းကို
သူ့အိမ်စားမှ အဘိုးကြီးအား
ပြောပြရာ.....

ငွေငါးဆယ်
ချေးလို့က်တယ်
အဘရေ...

ပြောကြားအကြောင်း သိပြီး
ဖြစ်သော အဘိုးကြီးက -
ပြောလိုက်သည့်မှာကား.....

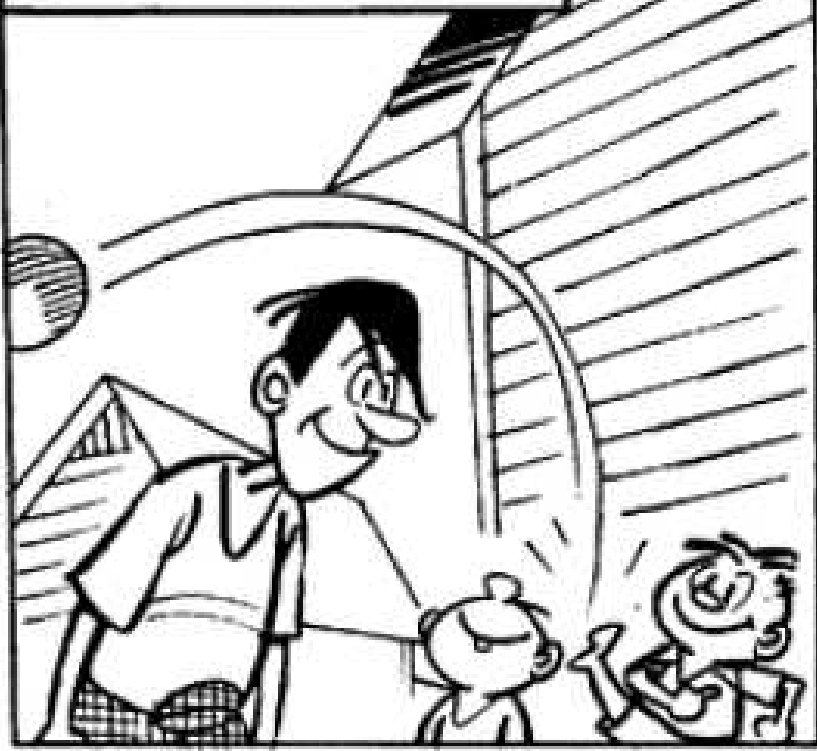

မင်းကွာ သူ့ကို
အကူအညီပေးတာ
လျားကို၊ ဘားပလက်
အားဆေးရွေးတာနဲ့
အတူတူပါပဲကွာ

ထင်းသားပဲ

<ပေး: စိုးသူ >
မျိုး: မင်းစိုး
ပုသိမ်မြို့

အလွန်သည်းခံတတ်သော ကိုထွန်းမောင် ဆိုသူတစ်ယောက်ရှိသည်။

သူ့မိန်းမ မထွားကြီးကမူ ကိုထွန်းမောင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက် ဒေါသအလွန်ကြီးသည်။

တစ်နေ့ ဇနီးမောင်နှံ ဝကားပြောအာဆမ်ပြေရာမှ ကိုထွန်းမောင်
က ဝကားနည်းဂုဏ်စီ အိမ်ပေါက်ဝထွက်ထိုင်နေလျက်စား။

ကျွန်တင်မထွားကြီးသည့်အခါ
ပျိုထွက်ပြီး ကိုထွန်းမောင်ထံ
သွားကာ ချောပြောညှိပါစေ
သံပျံ့ဖြင့် ခေါင်းပေါ်ဂရုစိုက်
ချလျက်သည့်။

ဂုဏ်သွားပြောစေ လမ်းသွား
လမ်းလာများကို ကိုထွန်း
မောင်က - ဂုဏ်မောဂုဏ်ပြော
လျက်သည့်မှာကား.....

အင်း - မိုးကြိုး
ထစ်ပြီးရင် မိုးရွာ
ချလိမ့်မယ်လို့
ထင်သားဗျာ။

ဖြိုးတစ်ဖြိုးရှိ ဆေးခန်းတစ်ခုခု ဆပ်ရေကင်
ရေကင် ပျံတစ်ဦး ရောက်လာရာ....

ဆရာဝန်က စမ်းသပ်ကြည့်ပြီး

ဒီမယ်၊ ခင်ဗျား
ဆွေဆွေထူးထူး ဘာကိုမှ
မစဉ်းစားနဲ့

ခင်ဗျားရဲ့ ကိုယ်ကို
ခင်ဗျားရဲ့ အလုပ်ထဲမှာ
နစ်မြုပ်ထားလို့က်ရင်
ခင်ဗျားစိတ် ဖြန့်ပြီး
တည်ငြိမ်လာမှာပါ

အဲဒီအခါ ယူနိုက်တက်ပြည်ထောင်စုက ပြန်ပြောလိုက်တာကတော့ -

ခင်ဗျား! ကျွန်တော်ကိုယ်ကို
ကျွန်တော်အလုပ်ထဲမှာ နစ်မြုပ်
ထားရမယ် ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်က
သင်္ချိုင်း၊ တွင်း၊ တူး၊ သမား၊ ဆရာရဲ့

မေ့ပုံ

(ပေးတို့သူ)

ကွပ်ကွပ်

ဖော်လင်္ဂါမိမိ

ဒီအခါ မောင်လှပြောလိုက်တာကတော့-

ဟေ့ - မောင်နို့
မင်းဘကြီးမေ့တာ ဘာဟုတ်
သေးလဲ၊ ငါ့နို့လေးမေ့တာမှ
ပိုဆိုးသေး.....

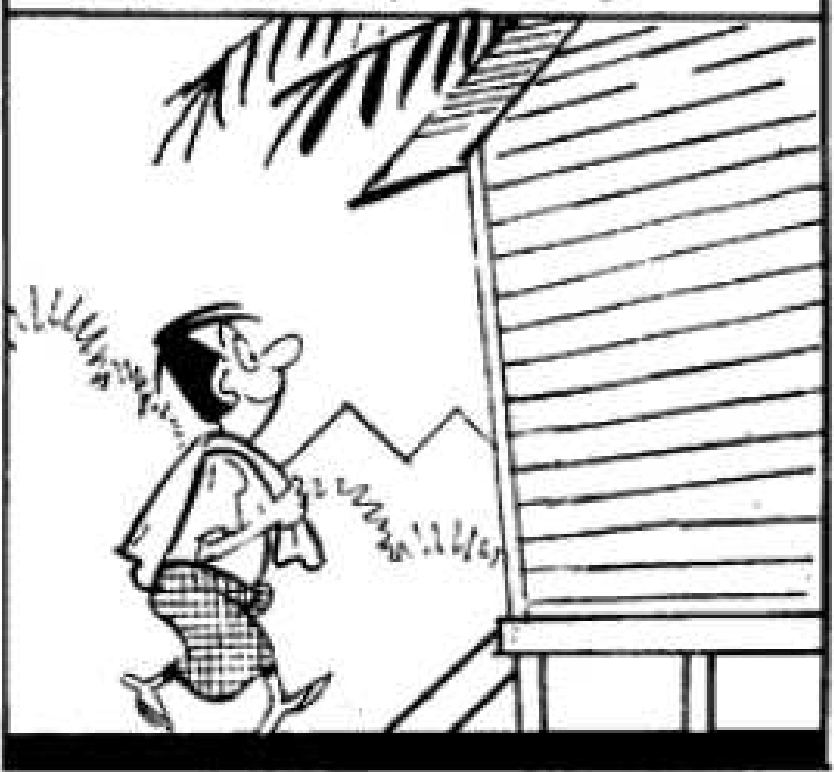
တစ်နေ့ - ငါ့နို့လေး
ကျန်းမာရေးအတွက်
တုတ်ကောက်တစ်ချောင်း
ဆွဲပြီး လမ်းလျှောက်
ထွက်တယ်....

ဒီမိပြန်ရောက်တော့ - သတိ
မေ့ပြီး၊ တုတ်ကို အိပ်ရာထဲသွင်း
ထားခြင်း... ကိုယ်ကိုတော့
တုတ်မှတ်ပြီး၊ နံရံမှာ... သွား ဖြူ
နေလေရဲ့.

အလွန်ကပ်စေးနှိုင်းလာ လင်ဇာကုန်းသည်
တစ်နေ့ အလုပ်မှ ပြန်လာသည်တွင်....

မွေးနေ့

(လေးငါးခု)
ခါးခါး
ကျွန်ုပ်တို့၏

ခင်ရေ....
ဟေ့ ခင်...

ဇနီးဖြစ်သူကို အိမ်တွေတွင်မတွေ့သဖြင့် လျှောက်ရှာရာ မီးဖိုချောင်တွင် ကိတ်မုန့်တစ်လုံးနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေသည့်ကို တွေ့ရသည်။

ဖြိုတစ်ဖြိုတွင် ဂေလုံးအလှူကြီးသော
 ဖွဲ့ကဆီသူ ယုဂ္ဂယတစ်ဦးရှိသည်။

သူ့ဂေလုံးလှူပုံကြောင့် အိမ်နီးချင်းများက အမြင်ကတိကြာ၏။

တစ်နေ့ သူ့ဘုရား လာလည်ခိုက် ဒေါက်ကျယ်ဟစ်ကျယ်ဖြင့် ဂေလုံး ထွားဂေလုံး....

ဝေးဒါမ်ကလူတွေ
ကျွန်တော်က သေဆုံးသေ
၅၆ဆို ၅၆....

ဒါမ်နိုးချင်းများက မခံနိုင်ကျ
တွေ့ကုပစ္စည်းများ နှင့်ပစ်
ပေါက်ကြသည်။

ကျွန်တို့ဖိုးကိက ဆက်၍ဂေလုံး
ထွားလိုက်ပုံမှာကား.....

တွေ့လာဘုရားကြီး
ကျွန်တော်ကြောက်လို့
အူတို့မှာ၍တိပစ္စည်းတွေ
နေ့တိုင်း လေးနေကြတာ
ဟိ ဟိ ဟိ....

**သားမောင်
စကား**

(ပေးလိုသူ)
ကိုကိုလွင်
သံတွဲမြို့

အိဒီအိဒီက သားဖြစ်သူကို ဆေးသိကြားလုလို့ -

အဖေ
အဖေ

အိမ်နဲ့ဂိုက ဆေးသိကြားကို
မြေးယူပြီး...

ဘာလဲသား
ဘာဖြစ်တာ
လဲ...

သားဖြစ်သူ ပြန်ပြောလိုက်တာ
ကတော့ -

အဖေ
သား.... မိန်းမ
ယူတော့မယ်

မြို့တစ်မြို့တွင် လယ်ယာ ခွပ်ယောက်ကြီးက...

တောရဲ့လား

ယောက်ျား ဖြစ်သူက ခေါ်လိုက်တိုင်း၊ "ရှင်..." ဟူ၍သာ ပြန်လေးသဖြင့်

ကျွန်းမိန်းမတွေလို့
 "တော်"လို့ တစ်ခါတလေတောင်
 မထူးဘူး၊ ဒီတစ်ခါတော့ -
 "တော်"ဆိုတဲ့စကား - ခြောက်ကို
 ခြောက်လားစေမယ်

တစ်နေ့တွင် ယောက်ျားသည်
 ဇနီးအား တစ်လုံးနှင့် အဖုံးတစ်ခုကို
 ဝယ်လာပြီး မိန်းမကို ပေးကာ...

မိန်းမရေ...
 အိုးနဲ့ အဖုံး
 တော်ရဲ့လား
 လော့.

ညတွင် မိန်းမဖြစ်သူ ပြောလိုက်
 ပုံမှန်ကား ....

စေ့ရုံပဲ
 ဤပါတယ်

ဒီးသတ်ပိုက်

(ပေးဆီသို့)
မျိုးသူလွင်
ဂန်ကုန်ဇာ

လျှောက်တော်တစ်ဦး ခဏမှခဏ ဝင်းစားရင်း၊ ရုံးထောင်မြောက်ပိတ်ဆီးသွား
နေသူ များကို တွေ့လိုက်ရာ....

ဒီဇွဲက
မီးသတ်ပိုက်တွေ
ဒါတော်များတာ
ပဲဗျား

ညှပ်တွင် တါခြားလျှောက်တော်တစ်ဦးက
ဘုမသိ ဘုမသိ ဝင်ပြောလိုက်သည့်
ဗျာကား ....

ဒေါ့ဗျာ
ဒီလေမိ-ကား
နည်းတယ်

လှလာပြီ

<ပေးလို့သူ>
စန်းစန်းတင်
မြစ်ထဲ

မြို့တစ်မြို့တို့ ဗယ်တင်ဆိုသူ အမျိုးသမီး
တစ်ဦးရှိကု....

အသစ် ဂျပန်ဆိုးဆော်လည်း လှသည်ပြောမှသဘောကျသည်။

မမတင်ကို
လူတောင်
မြားတယ်

မှားစရာ
လား

တစ်နေ့တွင် သူ့ထက်ရုပ်ဆိုး သော မိမိက -

မြောက်မြောက်သဖြင့် မယ်တင့်
သဘောကျနေစဉ်....

လူနာခွတင်အောက်မှာ
 ပဲကြီး၊ ပျော်တွေ၊ တွေတယ်
 မဟုတ်လား၊ လူနာက အိဒီ
 ပဲကြီး၊ ပျော်တွေ စားလို့
 လေရောဂါ ဖြစ်တာပေါ့ကွ

တစ်နေ့တွင် ဆရာမရှိခိုက် လူနာတစ်ဦးကို
 ကြည့်လေ့ရှိလျှင်ကွ၊ တပည့်ဖြစ်သူက
 ဆရာအစားလျှောက်လှမ်းပြီး - ခွတင်အောက်
 လှမ်းကြည့်လျှက်သည်။

အလိုအောက်မှာ
 ဒီနပ်တွေပါလား

ထို့နောက် ပြောလျက်သည်
 မှာကား.....

ခင်ဗျား ဒီနပ်တွေ
 သိပ်မစားပါနဲ့ -
 ပျော့စားပါ၊ ဒါမှ
 ခင်ဗျားရောဂါ ပျောက်
 လိမ့်မယ်

သဘာဝ

<ပေးဖို့သူ>
မောင်ဆွေးမောင်
မန္တလေး

တစ်ခါက အဖျဉ်းရိုးသားသော ကိုရွှေဆိုသူ
လှူပျဉ်းတစ်ဦးရှိပြီး၊ သူသည် အရှေး
အဝယ်လုပ်ကိုင်စားသည်။

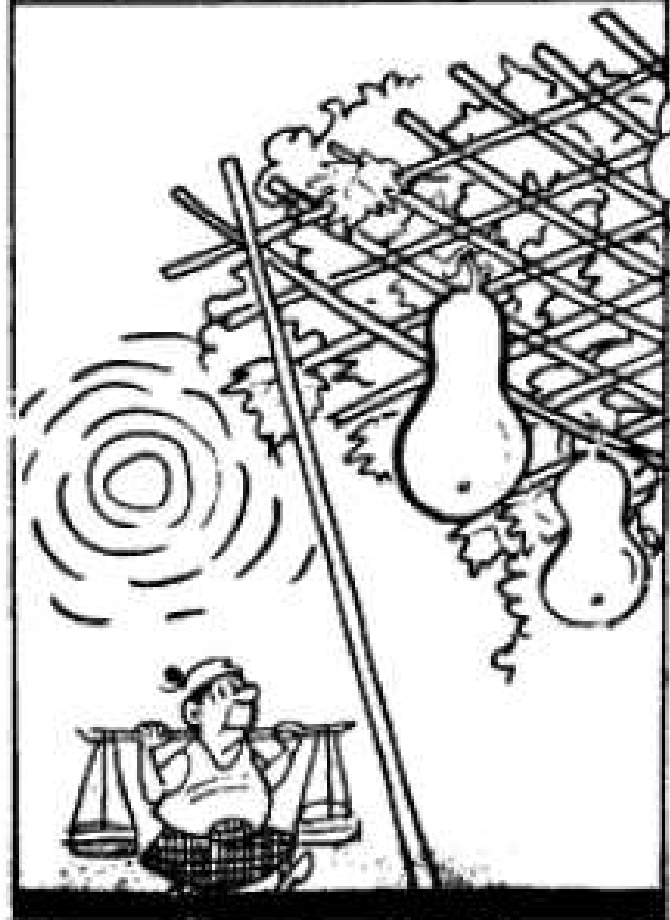
ကိုရွှေသည် တစ်ကွာဝင် တစ်ကွာထွက် လှူလှူရှေးချရသည်။
ဖြစ်ကု.....

တစ်နေ့တွင် လမ်းခရီး၌

အရိပ်ကောင်းစွာ မူးစင် အောက်သို့ ဝင်နားလိုက်သည်။

ကိုတွေ့သည် မူးစင်အောက်တွင် ဝင်နားရင်း

ထိုသို့စဉ်းစားရင်း အမောပူပူ
သောအခါ၊ အခြားကွသို့ ခရီး
ဆက် ထွက်လာခဲ့သည်။

တစ်ကွနှင့်တစ်ကွ အလွမ်းကွလေး
သဖြင့်၊ ကိုရွှေမှာ မောပန်းလာ
ပြန်သည်။

ကိုရွှေသည် ညောင်ပင်အောက်မှာ ပက်လက်ပြန်အိပ်ရင်း ....

ဒီညောင်ပင်ကြီးကျတော့
ပင်စဉ်က - အကြီးကြီး၊
သီးနှောတဲ့ အသီးကျတော့
သေးသေးလေးတွေ
ကြည့်မကောင်းလို့ကိတာ

ဒီပရိုနဲဒွဲ ဦးဇေး: ဖြစ်သူက မျက်စိမျှန်မျှန်ပြင်မီးသီးကိုမျှတ်ပေး၏။

ဤတွင် တူဖြစ်သူက ....
နောက်လိုက်-

ဦးဇေး: တို့များ
တယ်ညံ့တာပဲ
ကဲကဲ၊ ကျွန်တော်
မျှတ်ပြမယ်

ပါးစပ်မှ ပေးမျှတ်ထုတ်ပေး
မီးခပုတ်ကိုပိတ်လိုက်၍ မြှောင်
သွားကု၊ ဦးဇေး: ဖြစ်သူပြော
လိုက်သည်မှာကား ....

ငါတူကြီးကတော့
လေသန်ပါလေရဲ့
ကွာ....

စကား
ကတ်သူ

(ခေးရီသူ)
ဟောဗျာရီး
ဇာနည်

မောင်မိန်းကဆိုသူသည် စကားကို အကောင်အထည်
ပြောတတ်သည်။

တစ်နေ့တွင် ကျောင်းသားတစ်ဦး သိပ္ပံဘာသာအကြောင်းကို စိမ်းဖွယ်ပြော
နေကြရာ...

ဟိုက်ဒြိုဂျင်ဓာတ်ငွေ့နဲ့
အောက်စီဂျင်ဓာတ်ငွေ့
ပေါင်းရင် ကျွန်ုပ်တယ်

တစ်ခါက အပျိုနုပျော်နုပျိုပိုင်ဆိုင်သူ မနွဲ့အိုသူ
မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရှိသည်။

မုန့်လုံး

(ပေးလိုသူ)
ဆုလေးထွန်း
ပစ္စည်းဖြင့်

ဒါပေမာ်
ဒါဘာမှာလို့ကိတကတွေ
မေးပြီး မဝယ်ခါမိဘူး

ဖြစ်ရ
မယ်

တစ်နေ့ ဘတင်းစာထဲမှ ဝတ္ထုစာအုပ်ကြမ်းကုန်တစ်ခုကိုတွေ့ရ....

သူ့ထုံးစံအတိုင်း၊ နုမော် နုမိတ် မတ်လျက်ကရု....

ကျွန်မက - မုန့်လုံး မဟုတ်ဘူး

နုမော် မှုမတ်သွားစရာ ကလေးများ တစ်ဦးက ကြားသွားပြီး၊ ပြောခဲ့ ပုံမှန်ကား ....

နုမိတ် - မုန့်လုံး မဟုတ်ရင်၊ ဘာမုန့်ကြီးလဲဟ

ဒါတော့....
 <စားဖို့အု>
 နို့စပ်တွေ
 တောထဲကြီးမြီး

တစ်ခါက ဂွာတစ်ကွာတွင် အယ်ပါကြီးကိညို
 ဒေါးဆို့အုပြုသည့်။ အုသည့် အုရိုးအုဒေါး
 ကြီးဖြစ်စေ။

ထို့ကွာ၌ပင် အယ်ပါကြီး မဘာခွင့်က အုတို့နှစ်နှီးနို့စပ်ချစ်ကြိုက်သွား
 ကြာပြီး၊ နှစ်နှီးသဘောတူ ထိမ်းမြားလက်ထပ်လိုက်ကြစေ။

ယုံတို့နှစ်ဦး ပေါင်းသင်းလာခဲ့ရာ ကာလအတန်ကြာခေတ် ပေးငါးနှစ်
အလွယ်သားပေး တစ်ယောက်ပင် ဂုဏ်ခံသည်။

တစ်နေ့တွင် ကိုညိုအေး မိန်းမနှင့်
ခဏားများ စိတ်ဆိုးပြီး အပြင်သို့
ထွက်သွားရာမှ

ညနေခင်းတွင် များဟန်ခေတ်
ကာလမီအမျှင် ဆဲဆိုကြိမ်များ
ပြီး အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်ကို သူ့မိန်းမ မဘိဥက အမြင်ကတ်သည့်နှင့်

သားရေ မင်းအဖေကြီး အဂုဏ်သိပ်များနေတယ် ပြေးပေးတော့၊ မင်းကို ဂျိုက်လိမ့်မယ်

ကိုညိုအေးလည်း မူးဟန်ဆောင်ပြီး သူ့မိန်းမ ရဟာစကားအတိုင်း သားကို လိုက်ဂျိုက်ပေးသည့်။

မဘိဥက ဆက်ပြီး

အာမယ်လေး အိုးခွက်ပန်းကန်တွေ ပေါက်ခွဲပစ်တော့မှာပဲ ကြောက်ပါဇွဲ...

ထိုအခါ ကိုညိုအေးလည်း ပြောစကားအတိုင်း လိုက်လုပ်ပြန်၏။

ကျွန်ုပ်တို့ မကဲဘဲလည်း ဒီမိခင်အောက်တွဲ မီးပုံကြီးဖိုပြီး ခိုသံပါနှင့်ပြောလိုက် ခေရာ...

ကိုညိုအေး ပြန်ပြောလိုက်ပုံမှန်ကား.....

အိ
 (လေးစို့သူ)
 ကျွန်ုပ်တို့အောင်
 ရန်ကင်းစို့

တစ်ခါက မြို့တစ်မြို့တွင် ဦးကျေးဇူးနှင့်
 ဒေါ်ခင်ဆုံတို့ ဇနီးမောင်နှံရှိသည်။

ထို့ပြင်တွင် အပွန်ခပ်စိုတတ်သော ဒေါ်ကမ်းဆုံသူ အဒေါ်ကြီးလည်း
 ရှိသည်။

တစ်နေ့ ဦးကျွမ်းတို့ နီးစောင်းတဲ့ ဓမ္မရုပ်သဏ္ဍာန်ကုန်ကုန် အလည် အပတ်သွားကု။ လမ်းတွင် ဒေါ်ဝက်မနှင့်တွေ့ပြီး.....

ကိုကျွမ်းနဲ့ မခင်ဆုံးဘယ်သူ့ ကြမလို့တုံး

စပုခွေစောလှောင် ဒေါ်ခင်ဆုံးက ဒေါ်ပွပွနှင့် ပိတ်ပြောလျက်သည်။

ကျွမ်း ဦးကျွမ်းက ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဝင်ပြော လျက်သည်မှာကား.....

သေရော

ဟေ့-ဟေ့၊ သေရော မဟုတ်ပါဘူး..... သာယာကုန်းရွာပါကွ

မိခင်ဖြစ်သူကလည်း ထမင်းချက်ကုန်း စိတ်ကူးနေသည်။

ဘုရားပွဲအဖို့
ငါ့သမီးအတွက်
ဆွဲကြေးဝယ်ပေး
မယ်

သမီးကလည်း စိတ်ကူးနေ၏။

ငါနဲ့ ဂွယ်တို့
တွေ့တောင် အိမ်ထောင်
ကျကုန်ပြီဗြဲ....

ထိုသို့ စိတ်ကူးနေကြစဉ် မိခင်မှာ...

အမယ်လေး
နွဲ့လှပါပဲ၊ ထမင်း
အိုးကြီးပျော့သွား
ပြီ

ထိုအချိန် ယောက်ျားဖြစ်သူ၊ ခွားခွားဝယ်ရမယ့် ပြန်ရောက်လာပြီ ....

မိန်းမဖြစ်သူသည် သူ့ဆုသည်မှာ...

ကျွန်ုပ်ချက်တာ
မလွန်ပါဘူးတော်
တော်သမီး ချက်
တာပါ

ကျွန်ုပ် သမီးဖြစ်သူ အဖေနှင့်အမေမှားတူကလေးက၊ ပြောလိုက်
သည်မှာကား.....

သမီးကတော့
အဖေ အမေတို့
သဘောတူတိုက်အဖို့
ယူမှာပဲ-ဟင်

တစ်နေ့ - စာချုပ်တစ်ခု ချုပ်ဆိုရာတွင် လက်မှတ်ထိုးရန်ရှိရာ ဘေးလူများက

ဦးကျော်စိန် လက်မှတ်ထိုးရင်...ကိုတို့၊ မောင်တို့၊ ဦးတို့-မထည့်နဲ့၊ ဝေဝေချာချာထိုးနော်

ဘေးပါကွ

သို့သော် လက်မှတ်ထိုးပြီးသောအခါ လူများပိုင်းဂုဏ်ကြလေသတည်း။

စာချုပ်ပေါ်တွင် ဦးကျော်စိန် လက်မှတ်ထိုးလျက်ပျံ့နှံ့ကား...

တစ်ခါက ဦးရိုးဆိုသူတစ်ယောက်ရှိရာ...
တစ်နေ့တွင် မြို့ပေါ်သွား၍ ကျောင်းတက်
နေသော သားထံမှ စာတစ်စောင်ရောက်
လာ၏။

အဖေခင်ဗျား
သားဖိနပ်များ...
ဟောင်းနေပြီ
ဖြစ်ပါဌ်....

ဖိနပ်အသစ်
အမြန်ပို့ပေး
ပါရနဲ့...နီ

အင်း - လူကြီးနို့ရင်
ကြာဦးမယ်၊ သူများတွေ
ပြောတာကြားမှူးတယ်
သံကြီးနို့ရင်... မြန်
တယ်...နီ.

ထိုခေ့က ဦးရိုးသည် ဖိနပ် အသစ်ကို သံဏ္ဍိနှင့်ချယ်ကာ ဓာတ်တိုင်တွင် သွားချိတ်ထားပြီး ပြန်လာခဲ့သည်။

ယုတစ်ယောက်သည် ဓာတ်တိုင်တွင် ဖိနပ်သစ်ချိတ် ထားသည်ကို မြင်လျှင်... သူ၏ ဖိနပ်ဟောင်း နှင့် လဲသွား၏။

ညနေရောက်၍ ဦးရိုး ဓာတ်တိုင်ဆီသို့ လာကြည့်ရာ... ဖိနပ်ဟောင်းကို မြင်သည်တွင် ပြောလိုက်သည်မှာကား.....

ဟင်... မြန်လှသည်လား ဖိနပ်အသစ်တောင် ငါ့သားဆီ ရောက် သွားပြီ...

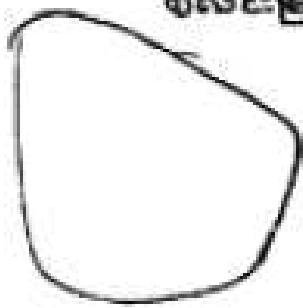
ငါ့သားကလည်း သို့နေတဲ့ ဖိနပ်ဟောင်းကိုတောင် ပြန်ထည့်ပေးလို့ကံရှာတယ်

လူပျင်း အမေး

(လေးမို့သူ)
မောင်တို့ပြော
စလင်းဗြို့

တစ်ခါက ကွာတစ်ကွာမှာ သားအဖ နှစ်ဦး
ရှိကြပြီး ၊ သားဖြစ်သူအမည်မှာ...
မောင်ပျင်းဖြစ်သည်။

မောင်ပျင်းသည် အလွန်ပျင်းသောကြောင့် ၊ ဘာမျှခိုင်း၍ မလှပေ။
ထို့ကြောင့် ဖခင်ဖြစ်သူသည် အကြံထုတ်ပြီး ...

သိပါပြီ

<လေးစိုသူ>
 ဘောလိမြတ်မော်
 မန္တလေးမြို့

စားလှပေးသိမည်စိုးစောရောင် တင်အောင်နီက သူ့စားနေကျ အစာ
ကြေးဆေးလုံး နာမည်ကို ဂျပန်နိုင်ငံပြောလိုက်သည်။

အစာကြေးဆေးဆို၍ ဆန်းထွန်းက
သူ့စားနေကျဆေးကို တန်းမြင်ကာ

ပြောလိုက်သည်မှာကား ....

ယောက္ခမ
လက်သံ
(ပေးလိုသူ)
မဝါဝါ
မနွှဲလေးဖြို

တစ်ခါက ရွာတစ်ရွာမှာ ဒါလွန်ကြားတတ်တဲ့
အောင်ကုဆိုင်သူ ကာလသားတစ်ယောက်
ရှိပါတယ်။

အောင်ကုဟာ ညညဆို အိမ်မှာမအိပ်ဘဲ၊ မနက်မိုးလင်းခါနီးမှ ပြန်လာ
ရော့ရှိပါတယ်။

တစ်နေ့တော့ သူ့အဖေက

အောင်ဘွဟာ အတော်ငေးကြာမှ အိမ်ပြန်ရောက်လာတယ်။

ဒါ့ဘား၊မင်း ဒီည
ရည်းစားအိမ်သွားပြီး
မအိပ်တော့ဘူးလား

ဒီအခါ အောင်ဘွ ပြောလိုက်ပုံကတော့ -

မပြောပါနဲ့တော့
အဖေရော၊ရည်းစားအိမ်မှာအိပ်ဖို့
သွားတာ... ယောက်ျားမကြီးက
လက်သံပြောင်ပြောင်နဲ့တီးလွှတ်
လိုက်လို့... ကျော့ကျော့ပြီးထွက်
ပြေးခဲ့ရတယ်၊ ဂြို... ..

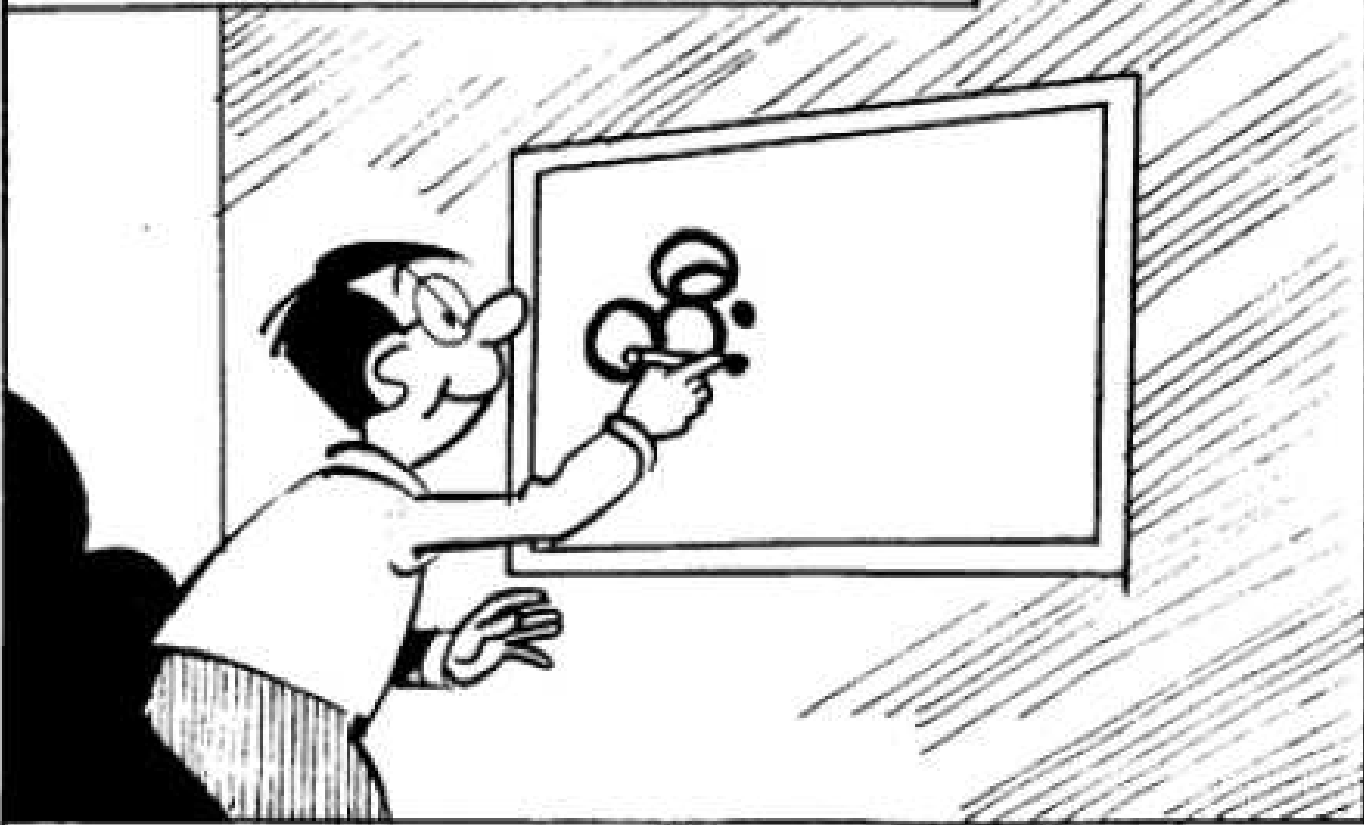

တစ်ခါက ကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင်အားပေးနေသည်။

ကျွန်းကျေးလုံးကြီးတင်အိ...

ဆရာသည် အလုံးတစ်လုံးကို ရှေးချုပ်ပျက်ပြီး ....

တပည့်များကို မေးလိုက်သည်။

သို့သော် ဘာသံမျှ ဖြန့်မထွက်လာဘဲ အဖြေကို လမ်းပြောင်းပေးလိုက်၏။

ကျွန်တို့ ကျောင်းသားတစ်ဦး အားဂျပါဂူ ဖြေလိုက်သည်မှာ ကား.....

သာခို

<ပေးလိုသူ>
ကျော်မျိုးသန့်
ရန်ကင်းမြို့

တစ်နေ့တွင် ဆွေးသွားရင်း သတင်းတစ်ခုကြားခဲ့ရာ....

ဒေါ်ပြုံး သည် တစ်ယောက်တည်း နေအပြစ်ကို၊ ဖြော့ကပ်လန့်နေ၏။

တစ်ည သူ့အိမ်သူ့ခိုးကပ်ရာ ချတ် ချတ်သံကြား၍ ဒေါ်ပြုံးက-

ထိုအခါ သူ့ခိုက တွေးလိုက်မိသည်။

သူ့ခို၏အပြေကို ကြားရသောအခါ ဒေါ်ဖြိုး ကြုံးအော်တော့သည်။

သူဒိုးကို အရပ်မှ စိုင်းဖမ်းလိုက်ကြသော်လည်း။

ထို့နောက် ဖြစ်ပျက်ပုံကို
မေးကြရာ.....

အဲဒါက
သာဒိုးဟာ လွှဲ
မေးတာပေါ့

သူဒိုးက ကျွန်ုပ် ဝင်ရောက်လိုက်ပေ
သတည်း။

ကျုပ်က အာဒိုးဆိုတာ
သူ့သာဒိုးဆိုတာ မှတ်ပြီး
ပြန်ထူးလိုက်တာ.....

သနားလို့
 (ပေးဖို့သူ)
 သင်း၊ နှင်း၊ နွယ်၊ ရို
 ဂျိကုန်အိ

အလွန်စိတ်တိုတတ်တဲ့ ဦးဘအိုမှာ စကားများပြီး ဝပ်တတ်တဲ့ သမီးလေးတစ်ယောက် ရှိတယ်။

တစ်နေ့မှာ ဦးဘအိုက

သမီးက ပြန်ပေးတယ်။

ပုံမြင့်ဆိုတာ ဘာလိမေမေ

ဒီအခါ ဦးဘအို ဗိတ်တိုသွားပြီ

ဒီဇာတ်ကားလေး တယ်စပ်စုတာ ကို

ဒီဒီကံ

ဒီဒီအခါ သမီးဖြစ်သူ ပြန်ပေးလျက်တကတော့

အို: ဟို: ဟို: ... စပ်စုတယ်ဆိုတာ ဘာလိမေ

ထိုအခါ မေ့တတ်သော ပရော်ဖက်ဆာကြီးက-

မင်းကလည်းကွာ၊ အလွန်မသိ
တတ်လို့ကတော့... ငါ့နေ့မကောင်း မှန်း
သိသားနဲ့၊ ဆရာဝန်ကို ကြည့်ပြော
လို့ကရော့ပေါ့။

ဘယ်လို
ပြောလို့ကရ
မှာလဲဆရာ

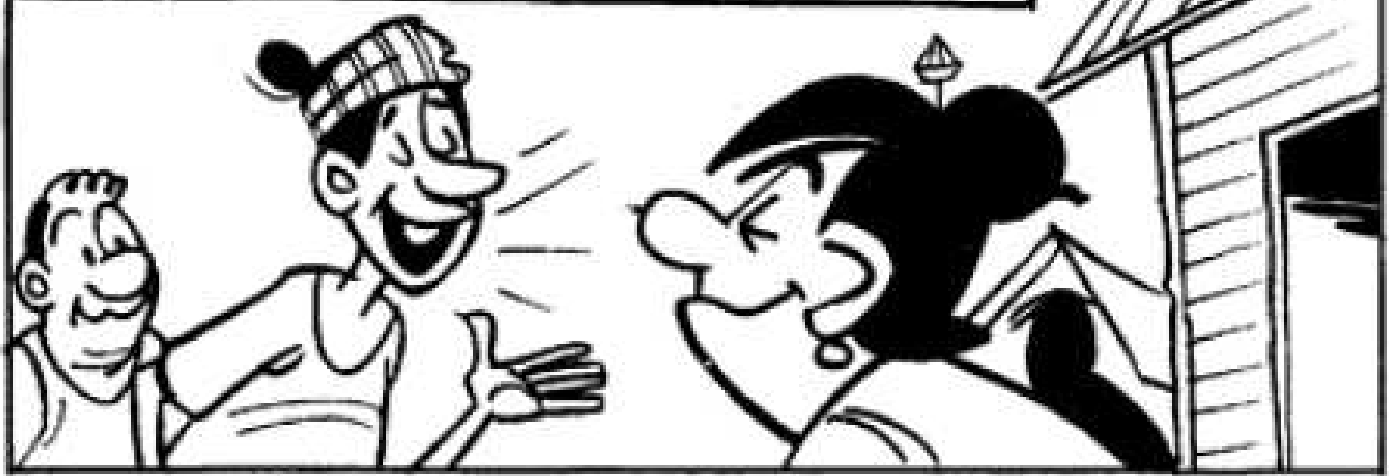
ကျွန်တွင် ပရော်ဖက်ဆာကြီး မြှော့လို့က
သည့်မှာကား .....

တယ် အုတ်၊ နုတ်၊
ကောင်ပဲ၊ ဆရာနေ့မကောင်းလို့
နောက်မှလာပြီး တွေ့ပါလို့
ပြောလို့ကပါကွာ

ကိုဆန်းက အများကြီးပျော်လို့ လိုက်ပြောတာမျိုး ပြောခဲ့သည်။

သူတို့နှစ်ဦး အတူတူ ကုန်အရောင်းအဝယ် လုပ်ကြသည်။

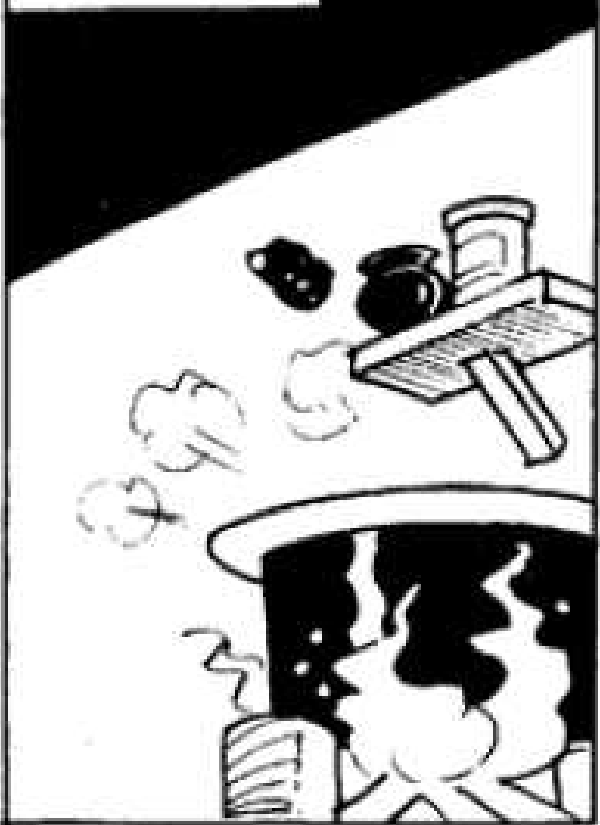
တစ်နေ့တွင် သူတို့ အရောင်းအဝယ်ထွက်လာခဲ့သည်။

လမ်းတွင် မိုးချုပ်လျာသဖြင့် အသိအိမ်တစ်အိမ်မှာ ဝင်တည်းကြည့်။

ဥဒါထမင်းကို အိမ်ရှင်က
ကျောက်ဖရုံသီးဟင်းချက်
ကျေးသည့်။

ထို့နောက် အိမ်ရှင်က-

မြို့တစ်မြို့မှာ ကိုလေးလေးဆီမှာ ရှိတယ်။

သူ့မှာ အဘယ့်ပစ္စည်း မလုပ်ဘဲ လေးလေးလေးလေးဆီမှာ ရှိတယ်။

တစ်နေ့မှာ မိုက်ဆာဟာတန့် အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက်ဆီက ပိုက်ဆံတောင်း
ပါတယ်။

အဒေါ်ကြီးက မဖြားဟန်
ဆော့ပွဲထွက်သွားတယ်။

ဒီအခါ ကိုစောလေ ပြောလိုက်တာက တော့-

ဖျားနေလို့
 <ပေးလို့သူ>
 မောပီဖြူသူ
 မန္တလေးမြို့။

မောင်မိုက်သည် မမေ့ကို ဖို့ဖန်းနေသဖြင့်ပင်။

တစ်နေ့ မမေ့ ယာထိမှအပြန် မောင်မိုက်က သူငယ်ချင်းတစ်ဦးနှင့် နောက်ပြောင်လိုက်သည်။

ဂုဏ်စာတော်

တော်

<ပေး-ဖို့-သူ>
သန့်-သန့်-ဖို့
ပင်လယ်ကူး

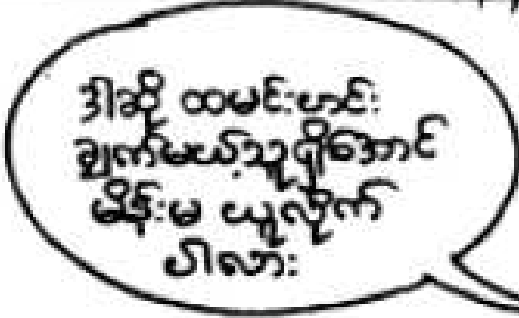
ရှေးအခါက မောင်သာချိုဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်
ယောက်ဟာ၊ မြို့ပိုင်မင်းဆီမှာထမင်းချက်
အဖြစ်နဲ့ လိုက်လာခဲ့ပါတယ်။"

မြို့ကျောက်ပျို မောင်သာချိုလက်ကောက်
စားရတဲ့အခါ မြို့ပိုင်က -

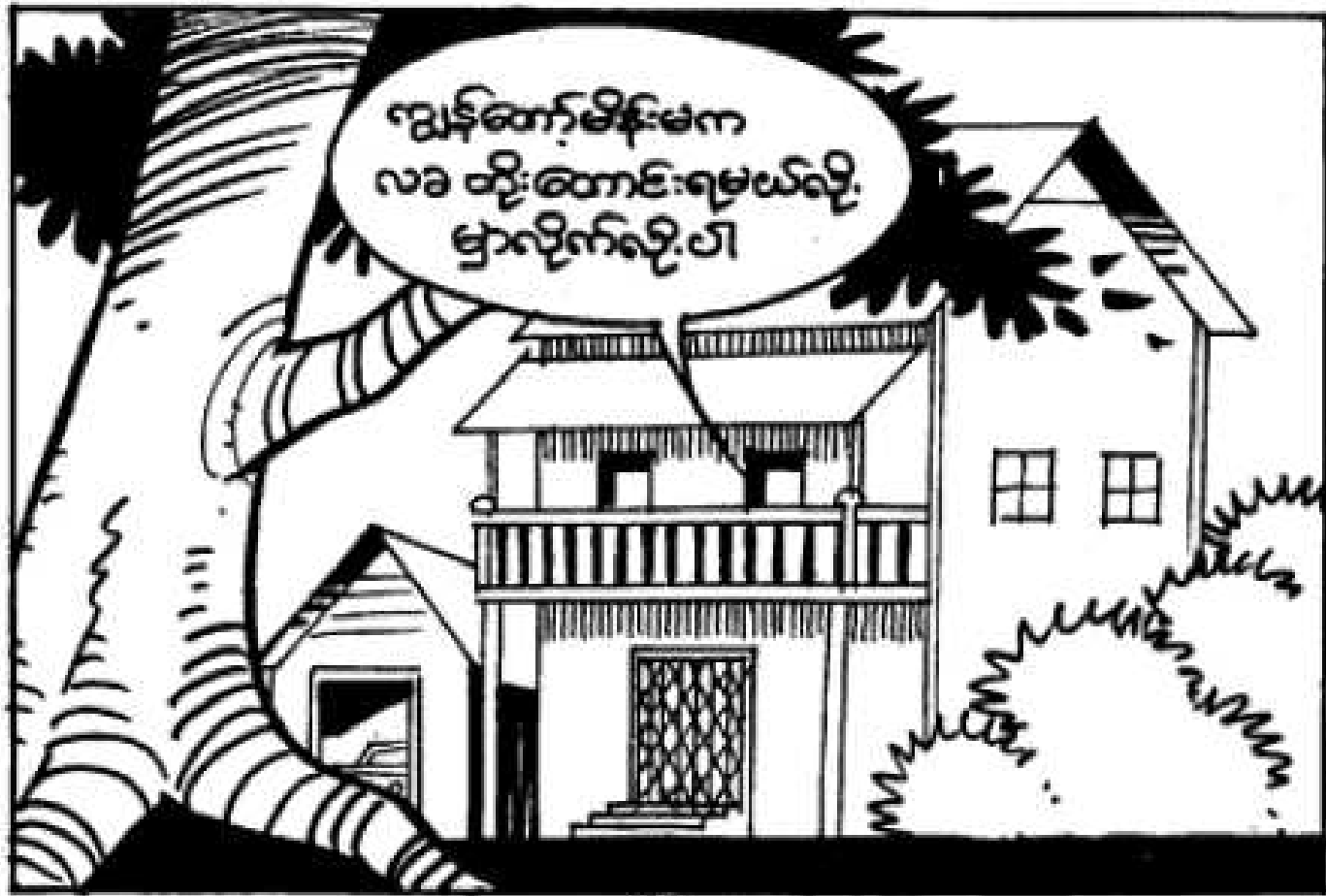
မောင်သာချို
ထမင်းဟင်း ကောင်းကောင်း
ချက်တတ်သားပဲ

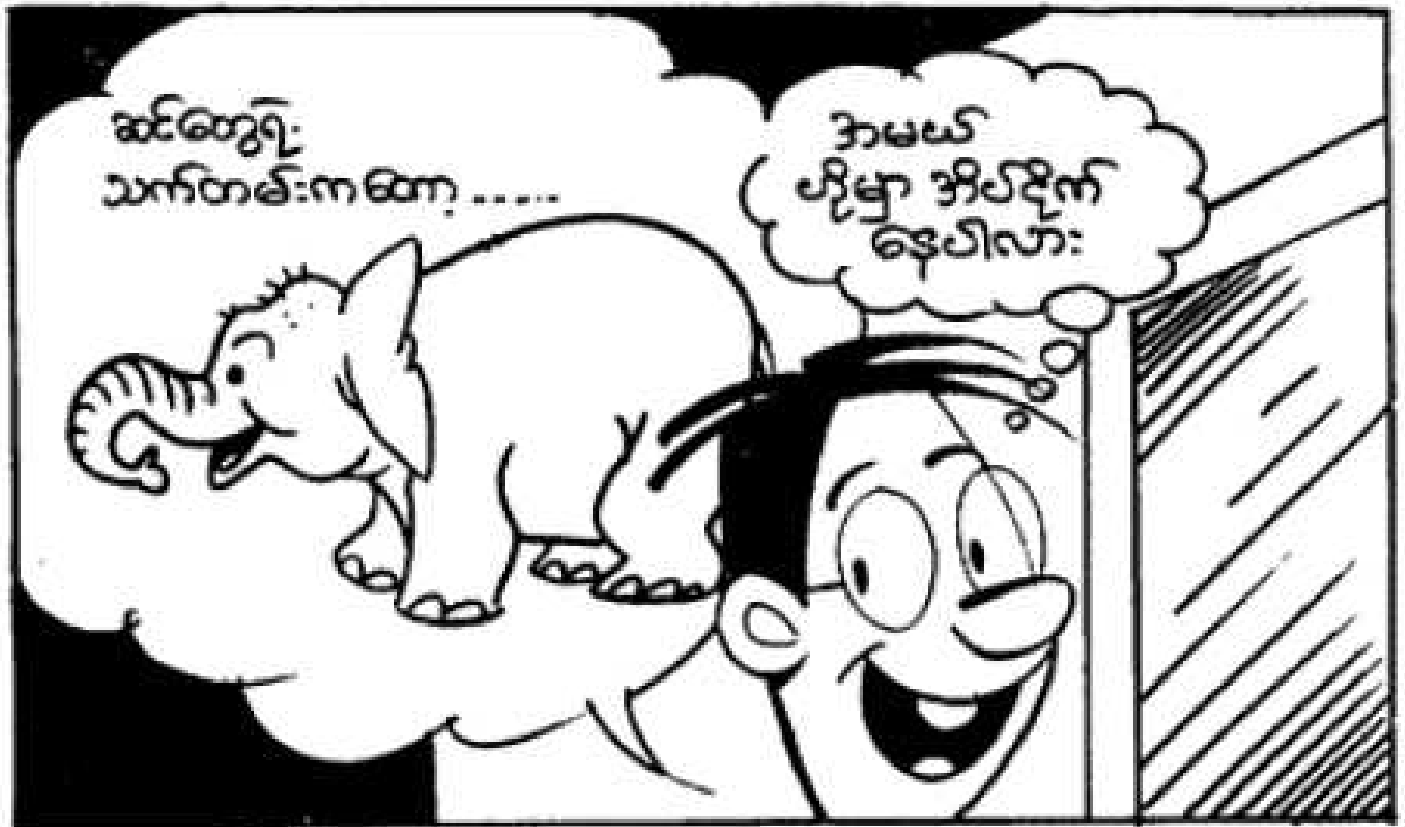

သက်တမ်း
 <ပေး-ပို့-သူ >
 မဟာ သိန်း-ခိုင်
 စံပြုရေးဌာန

ဆင်တွေရဲ့ သက်တမ်းကတော့.....

အမယ် လို့မှာ အိပ်ခိုက် နေပါလား

အခုက အိပ်ခိုက်နေသေး... ကျောင်းသူအား ချစ်တရုတ် မေးလိုက်တာ....

ဟဲ့ ဒီလို ကြက်တွေရဲ့ သက်တမ်းဟာ ဘယ်လောက်ရှိသလဲ

ကျောင်းသူက ပြန်ဖြေလိုက်သည် များကား.....

လူတွေ သတ်မထားခင် အထိ၊ အသက်ရှည် ဝါတယ်ဆရာ.....

ထိုအချိန် အိမ်ရှင်၏ ဇနီး ဦးလှဖြိုး ၊ အိပ်မုန်းပွားဖြင့် မီးခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်ရာ.....

အဖိုး၏ ခလုတ်ကို အိမ်ရှင်ဖြင့် သွားကာ...

အဖိုးသည် ကျွမ်းကျင်ပြီး အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းရပ် ပေးစော့ပေးပါ။

ဟာ... ကျွန်တော်သား တွေက နီးမှာ ပြီးယူလာ ခဲ့လို့၊ ပြန်လာလို့ ပါ ဦးမယ်....

မူလအတိုင်း

<ဘာသာပြန်ဟာသ>

**ဒုက္ခါ
ဗြားသူ**

< လေးပျိုသူ >
ခင်မောင်လွင်
ဂျန်ကွန်ဒါ

မဆွေးသည် ကြောင်မလေး နေ့မကောင်းဖြစ်နေသည်ထင်ကာ ...
တတ်သမျှ မှတ်သမျှ ဆေးနှည်းတို့များဖြင့် ကုသပေး၏။

သို့တော် တညောင်ညောင်
နှင့်သာ နေသည်။

ပြက္ခဒိန်ကိုကြည့်လိုက်မိရာ ပြာသို့
လမှန်းသိရမှ အဖြေပေါ်သွား
ပေသည်။

အလို့ ဒီလ၊ ပြာသို့လ
ကြောင်တွေ မြူးတံ့
လ . ရာသီပဲ....

ငါ...
တစ်ကြိမ်တော့
မှားသွားပြီ

တစ်နေ့-ကျောက်ပျဉ်ကောင်းသူ
အထမ်းသမားတစ်ယောက်သည်
မထွေးအိမ်တွေ့ရောက်လာ၏။

မထွေးသည်သနားသွားပြီး၊ အိမ်
တွင် မလိုအပ်လည်း၊ ကျောက်
ပျဉ်သည် ပေါ့သွားပါစေဟူ
၍ ခေတနာဖြင့်-

ကျောက်ပျဉ်တစ်ချပ်တည်းသာ ကျန်တော့၍ ကျောက်ပျဉ်သည်မှာ...

ထို့ကြောင့် အိမ်တွေရှိ လမ်းခင်း
ကျောက်ခဲကြီးတစ်လုံးကို အခြား
တစ်ဘက်တွင်ထည့်ကာ....

ထွက်သွားပေတော့သည်။

ဤသည်ကိုမြင်သော အမျိုးကြီးမဆွေးမှာ
ဤသို့ ရာဂွတ်လိုက်ပေသည်။

အင်း... ငါမှားတာ
နှစ်ခါတောင့်ရှိ
သွားပြီ...

ဆရာဝန်ကလည်း ဂရုတစိုက်စမ်းသပ်ကုသပေးသည်။

သုံးဂျက်မြောက်နေ့တွင် ဆရာဝန်က -

ခင်ဗျားလွယ်ပူချိန် မလျော့ဘူး၊ နေ့စဉ် ၁၀၂၊ ၁၀၃ မှာ ပြေးနေတယ်

ညှပ်တွင် ပျံ့နှံ့အာပြေးသမားက မေးလိုက်သည်မှာကား.....

ကမ္ဘာထဲချိန်က ဘယ်လောက်လဲ ဒေါက်တာ.....

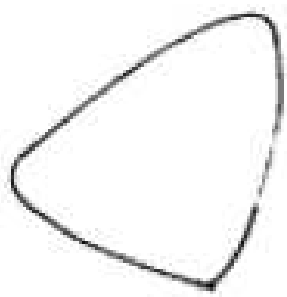

အပိုင်းနှစ်ပိုင်း

<ဘာသာပြန်နမူနာ>

ဖိုးတစ်ဖိုးတင် ခဏ:ပြောလျှင် ဖြိုးဖြိုး ကျယ်ကျယ် ပြောတတ်သူတစ်ဦးရှိသည်။

အချစ်ရေးမှာ အခက် တွေ့နေတာပေါ့ဗျာ တစ်ပိုင်းက အသည်းနှလုံး တစ်ပိုင်းက ဦးနှောက်

တစ်နေ့မှာ ပင်မင်းဆိုင်ကိုသွားပြီး ကောင်းဘီတစ်ထည်ကို ဖြိုးဖြိုး ကျယ်ကျယ် ပြောအပ်ခဲ့သည်။

ဒီကောင်းဘီ လို့...

တစ်ပိုင်းက ဆေးဆိုးချင်တယ် တစ်ပိုင်းက... ရွှေချင်တယ်

သုံးလက်ခန့်အပြာ၊ ကောင်းဘီသွားဓားသောအခါ ....

ဣတ္ထင် ပင်မင်းဆိုင်ရှင်က ပြောလိုက်သည့်မှာကား ....

ချီလော ဩက်ဟင်းခါးသီး

< ပေးလိုသူ >
ခင်မောင်လွင်
၇၆၆၇၆၆

ပျလည်နှစ်ဦးက ထိုပိန္နဲသီးကြီးကိုစားချင်သဖြင့်

စားရတာပေါ့ကွယ်
ကဲ - မစားဖူးလည်း၊ စားဖူးအောင်
တစ်ခြမ်းယူသွား၊ ဟိုနားမှာ
သွားစားဈေ

လူလည်(၂) ဦးသည် တစ်ခြမ်းနှင့် မဝသဖြင့်၊ တစ်ခြမ်းပါစားရအောင်
အကြံထုတ်ကာ ဦးကြီးထံ ပြန်သွားပြီ ...

ဘယ်နှယ်လဲ
ဦးရဲ မဟုတ်လား
စားကောင်းရဲ့လား

မကောင်းဘူး
ခင်ဗျာ...
အာခေါင်စူးတယ်

ဟေ...
ဘာဖြစ်လို့
လဲကွ

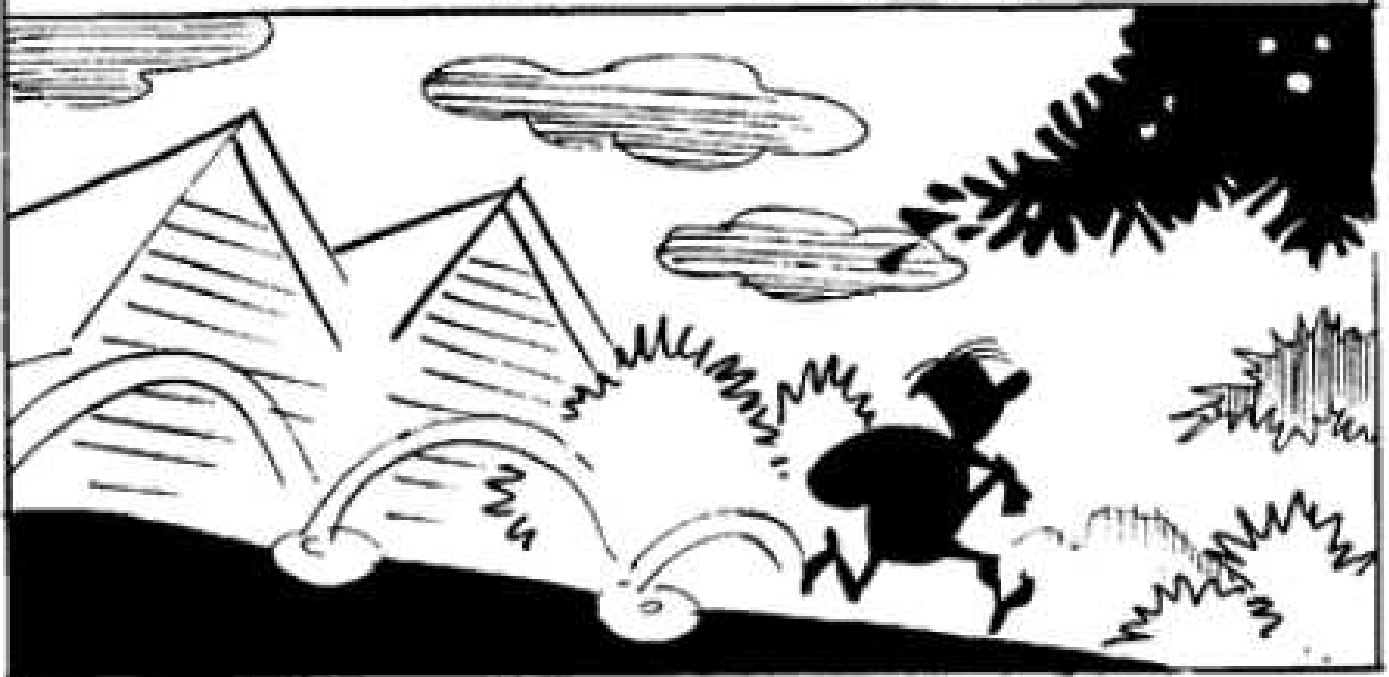

စားပုံစားနည်းကိုပြောပြကာ၊ ဦးကြီးသည် လူလည်နှစ်ဦးအား
 နောက်တစ်ခြမ်း ထပ်ပေးလိုက်လေသည်။"

ဧည့်သည်များအား ဂုဏ်ထူးဆောင်များပါ ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။

ဒီမိနစ်ကတော့အဲဒါ အချိန်
တိုနဲ့ပဲ။ ချီးမြှင့်တာပဲ
မို့ကို ကြည့်ပြီး.....

ကလေးတစ်ယောက်နဲ့
တွက်ရင်၊ ဘယ်လောက်
ရှိမလဲ မသိဘူး

ထိုအခါ အချိန်က ပြောလိုက်
ပုံမှန်ကား.....

ကလေးတစ်ယောက်နဲ့
ဆိုရင်... အနည်းဆုံး
ထောင်သုံးနှစ်တော့
တန်တာပေါ့ဗျာ

အဝစား သုံးရာ

< ပေးပို့သူ >
စက်ကဲ - အိုင်သပြေ

လျှောက်ပေးရန်အတွက် ဝမ်းနားစရာ
လမ်းစာထမ်းဆောင်ဆိုင်ဆိုင်ခိုင်းကာ

အဝစား သုံးရာတော့
မတားနိုင်ဘူး၊ တစ်ခါပြန်
နှစ်ရာတန်ပဲစားမယ်

တစ်ခါ
ပြန်ပေါ့

ထမင်းတစ်ပွဲ စားပြီးစောအာဒါ....

အစ်ကိုကြီး
ထပ်ထည့်ပါ
တစ်ပန်းကန်
ပဲလား

တော်ပြီ
ကွ....

ပျိုက်ဆံများများ ကုန်မည်ဆိုလျှင်
အတင်းငြင်းသည်တွင်....

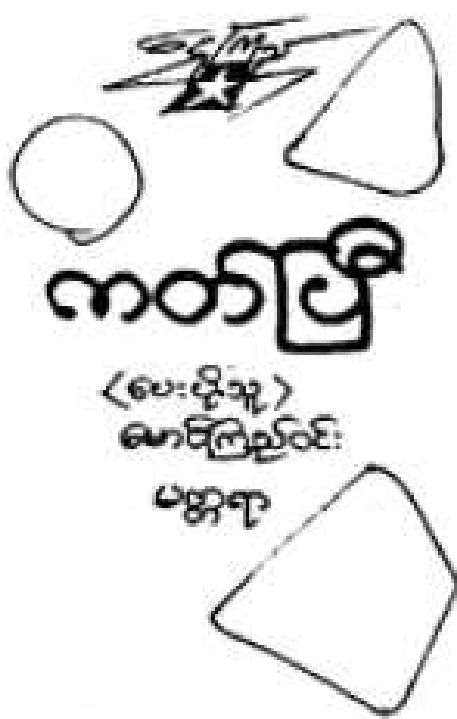
ဟုတ်ရဲ့လား
အစ်ကိုကြီး
ဝရဲ့လား

အေး၊ ၁၀တယ်
မြိုက်ကိုတင်းကား
သွားတာပဲ

ထမင်းဆိုင် စားပွဲထိုးက -
အော်ပြောလိုက်သည်များကား

အာ... ဒါဆို
ထိုးအစ်ကိုကြီးက
အာဝ ထားသွားတာလော၊
အာဝထား... သုံးရာ
ယူလိုက်လော။

ကတိပြီ

<ပေးသို့သူ>
မောင်ကြည်ဝင်း
မတ္တရာ

တစ်ခါက ဦးကြီးတစ်ယောက်သည် ကိစ္စ
တစ်ခုဖြင့် ခရီးထွက်ရန်ရှိသဖြင့် တူဖြစ်
သူဒါက: ....

ကဲဟေ.
ဝင်းထွန်း
လှည်းမြင်ကွာ

လှည်းဖြင့် ခရီးထွက်လာခဲ့သည်။

လမ်းတွင် ကလေးငယ်တစ်ဦးကို တွေ့ရ....

ဟေ့ - ကလေး
မင်းဘယ်ရွာကလဲ
ဘယ်သွားမလို့လဲ
လို့ကံခဲပါလား

ကွန်တော်
ဒီရွာကပါဦး၊ ဟိုရွာ
ငွါကို သွားမလို့ပါ

အခုတွင် ဦးကြီးက တူဖြစ်သူကို
ဝင်စားသည်။

ဟေ့ဟေ့၊ ဒီရွာကဆို
ခေါ်မိတင်နဲ့ဟေ့၊ ဒီရွာသာ
တွေက စကားသိပ်ကတ်တာ
တော်ကြာ လမ်းရောက်မှ
ကတ်နေလို့

သို့နှင့် ကလေးကို တင်ဆောင်
လာခဲ့ရာ တစ်လမ်းလုံး ဆိတ်
ငြိမ်စွာ လိုက်လာခဲ့သည်။

တွေ့ရောက်၍ လှည်းရုပ်ပြီးဆင်း
မည်ပြုစဉ်၊ မြေတစ်ကောင်
ဖြတ်ဖြေးသွားသည်ကို.....

